

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 361

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 aprilie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 145 din 15 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului Consiliului de Stat al Republicii Populare Române nr. 336/1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia	1-3	314.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe 4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 15 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului Consiliului de Stat al Republicii Populare Române nr. 336/1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Dosarul nr. 1.301/CIV/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

La apelul nominal răspund personal Cornelia Nicola și Mircea Nicola, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorii excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 3/1993, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 30 din 25 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.301/CIV/2004, **Curtea de Apel Craiova** —

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului Consiliului de Stat al Republicii Populare Române nr. 336/1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia, excepție ridicată de Cornelia Nicola, Mircea Nicola și Adela Aida Petrică în

Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 336/1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cornelia Nicola, Mircea Nicola și Adela Aida Petrică într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 11.034 din 28 octombrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 23.189/2002 al Judecătorei Craiova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile Decretului nr. 336/1961 contravin prevederilor constituționale ale art. 44, 53 și 78, precum și ale art. 20 raportate la Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens arată că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 44 din Constituție, întrucât exproprierea imobilului, proprietate a autorilor excepției, „s-a făcut fără plata unei despăgubiri juste și prealabile, așa cum prevedea legea”.

În ceea ce privește înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 53, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, autorii excepției arată că Decretul nr. 336/1961 nu a fost publicat, deci nu putea produce efecte juridice, astfel încât statul nu a avut un titlu asupra imobilului respectiv și, în consecință, nu a putut opera transferul de proprietate. De asemenea, consideră că sunt încălcate și prevederile art. 20 din Constituție, precum și cele din tratatele internaționale privind drepturile omului, respectiv Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât exproprierea s-a făcut fără despăgubire, fără utilitate publică declarată sau realizată, realizându-se „prin violență în formă psihică, fiind exercitată față de o persoană persecutată politic”. În sfârșit, apreciază că dispozițiile criticate sunt în contradicție și cu prevederile constituționale ale art. 78, referitoare la intrarea în vigoare a legii, deoarece Decretul nr. 336/1961 nu a fost publicat niciodată în Buletinul Oficial al României, fiind astfel lipsit de eficiență normativă.

Ca urmare a solicitării Curții Constituționale de a-și exprima opinia asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 336/1961, **Curtea de Apel Craiova – Secția civilă**, prin Încheierea din 21 ianuarie 2005, apreciază că aceasta este nefondată.

În acest sens instanța arată că nu se poate examina constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate în raport cu prevederile art. 44 din Constituție, întrucât supremația Constituției și, implicit, a prevederilor referitoare la regimul juridic al proprietății privesc reglementările adoptate sub imperiul ei, iar nu și pe cele anterioare momentului intrării în vigoare a Legii fundamentale. De asemenea, apreciază că punerea în discuție a raportului de constituționalitate dintre dispozițiile Decretului nr. 336/1961 și cele ale Constituției nu este posibilă nici din prisma prevederilor constituționale ale art. 154 alin. (1), care vizează tocmai conflictul temporal de legi, în sensul că legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care nu contravin Constituției. Ca atare, instanța apreciază că un act normativ care nu mai este în vigoare, prin abrogarea implicită pe baza art. 154 alin. (1) din Constituție, nu poate face obiect al excepției de neconstituționalitate.

În ceea ce privește efectele produse de un asemenea act, arată că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci o problemă de aplicare a legii, de competența instanței judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 336/1961 nu are legătură cu soluționarea cauzei, astfel încât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția este inadmisibilă. În acest sens apreciază că, în speța de față, sunt aplicabile dispozițiile art. 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22 decembrie 1989, indiferent de modalitatea în care imobilul a fost preluat.

Avocatul Poporului consideră că, în absența opiniei instanței de judecată cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, sesizarea Curții Constituționale nu este legală, astfel încât nu își exprimă punctul de vedere în legătură cu constituționalitatea dispozițiilor Decretului nr. 336/1961.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

În ceea ce privește aspectul legalității sesizării Curții Constituționale, dată fiind absența inițială a opiniei instanței de judecată, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 47 din 5 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998. Cu acel prilej, Curtea a statuat că lipsa opiniei instanței judecătorești din încheierile de sesizare nu poate opri Curtea Constituțională să judece cauzele ce i-au fost deduse, deoarece încălcarea de către instanță a obligației de a-și exprima opinia nu poate paraliza exercitarea dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către Curtea Constituțională. De principiu, exercițiul unui drept constituțional nu poate fi împiedicat de neîndeplinirea unei obligații în sarcina unei autorități publice, chiar dacă aceasta este o instanță judecătorească.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Decretului Consiliului de Stat al Republicii Populare Române nr. 336 din 13 octombrie 1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia, nepublicat, cu dispoziții care au următorul conținut:

„Art. 1: Se expropriază fără plată și se trec în proprietatea statului, dându-se în administrare Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Craiova, regiunea Oltenia, terenurile împreună cu construcțiile aferente situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia, proprietatea locuitorilor prevăzuți în tabelul anexă, care face parte integrantă din prezentul decret.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44, 53 și 78, precum și ale art. 20 raportate la Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Prevederile constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”;

— Art. 44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea buneii vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”;

— Art. 78: „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că actul normativ criticat, de forța juridică a legii, este anterior Constituției din anul 1991.

În speța de față, dispozițiile legale criticate prevăd exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia. Din examinarea actelor depuse la dosar Curtea observă că obiectul acțiunii îl constituie constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 33/1977 și, implicit, a titlului de proprietate nr. 61/1977, prin care un imobil, preluat în baza Decretului nr. 336/1961, a fost vândut chiriașilor.

În acest context, Curtea constată că actul normativ care face obiectul controlului de constituționalitate a încetat să mai producă efecte juridice din momentul în care a operat transferul de proprietate, astfel încât acesta nu mai este în vigoare. De altfel, efectele produse de un asemenea act normativ nu constituie o problemă de constituționalitate, ci o problemă de aplicare a legii, de competența instanței judecătorești.

Ca atare, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei, excepția ridicată este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului Consiliului de Stat al Republicii Populare Române nr. 336/1961 privind exproprierea și trecerea în proprietatea statului a unor imobile situate în orașul Craiova, regiunea Oltenia, excepție ridicată de Cornelia Nicola, Mircea Nicola și Adela Aida Petrică în Dosarul nr. 1.301/CIV/2004 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 lit. a) și al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/1999 cu privire la valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări prin Legea nr. 28/2001, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 20¹ din Ordonanța Guvernului nr. 122/1998 privind acumularea, scoaterea și împrăștierea produselor din rezervele proprii ale forțelor destinate apărării naționale, aprobată prin Legea nr. 50/1999, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 980/2001 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea licitațiilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 19 octombrie 2001.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Directorul Serviciului de Informații Externe,

Gheorghe Fulga

p. Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Bodu,

secretar de stat

București, 14 aprilie 2005.

Nr. 314.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Bunurile materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe, care nu mai sunt necesare, sunt excedentare în raport cu prevederile normelor de înzestrare ori nu mai sunt prevăzute de acestea, cele a căror utilizare nu mai este oportună sau nu se mai justifică din punct de vedere economic, cele atipice, precum și cele pe care Serviciul de Informații Externe nu mai are dreptul să le folosească, dar care pot fi utilizate în mod curent de alte persoane juridice ori fizice, se scot din funcțiune în condițiile legii și pot fi valorificate în starea fizică în care se află sau ca materiale și piese rezultate în urma casării acestora, prin:

- a) licitație publică cu strigare;
- b) valorificare directă fără organizare de licitație;
- c) selecție de oferte sau negociere directă;
- d) transmitere fără plată la alte instituții publice.

(2) Bunurile materiale de natura armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale, precum și cele care, datorită caracteristicilor specifice, nu pot fi folosite în mod curent în alte sectoare de activitate se scot din funcțiune potrivit legii și pot fi valorificate în starea fizică în care se află sau sub forma rezultatelor obținute din casarea acestora, prin agenți economici români acreditați în producerea și/sau comercializarea acestora, prin:

- a) negociere directă;
- b) selecție de oferte;
- c) transmitere fără plată la alte instituții publice din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

(3) Bunurile materiale care fac obiectul rezervelor proprii se scot din rezerve în condițiile legii și se valorifică potrivit dispozițiilor alin. (1) sau (2), în funcție de natura acestora.

(4) Mijloacele destinate obținerii, verificării, prelucrării și stocării informațiilor privitoare la siguranța națională se valorifică numai sub forma rezultatelor obținute din casarea acestora, prin agenți economici specializați în colectarea și/sau reciclarea deșeurilor, pe bază de selecție de oferte; prin excepție, unele bunuri materiale de această natură pot fi valorificate prin procedurile prevăzute la alin. (1), numai dacă ordonatorul principal de credite constată că prin aceasta nu se aduce atingere metodelor și mijloacelor de muncă specifice Serviciului de Informații Externe.

(5) Produsele, ansamblurile, subansamblurile, piesele de schimb și alte materiale aflate în existent, care nu mai sunt necesare, sunt excedentare în raport cu prevederile tabelelor de înzestrare, normelor și normativelor de consum ori nu mai sunt prevăzute de acestea, cele a căror utilizare nu mai este oportună sau nu se mai justifică din punct de vedere economic, cele atipice, precum și cele pe care Serviciul de Informații Externe nu mai are dreptul să le folosească, de natura celor care pot fi utilizate în mod curent de alte persoane juridice sau fizice, a armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale ori a mijloacelor destinate obținerii, verificării, prelucrării și stocării informațiilor privitoare la siguranța națională, pot fi valorificate potrivit dispozițiilor alin. (1), (2) sau (4), în funcție de natura acestora.

Art. 2. — (1) Nu fac obiectul valorificării:

- a) aparatura, obiectele și materialele de secretizare, suportii de memorie din tehnica de calcul sau alte

componente speciale care, prin procedura de valorificare, ar conduce la transmiterea de informații și date cu caracter secret. Acestea se scot din funcțiune sau se declasează, după caz, și se casează potrivit normelor metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe;

b) deșeurile nefolosibile, care se distrug.

(2) Nu se valorifică la persoanele fizice și agenții economici neautorizați bunurile materiale care, prin destinația lor, ar putea fi utilizate în scopuri care afectează siguranța națională și individuală sau colectivă.

Art. 3. — (1) În cazul în care cheltuielile de valorificare și/sau de păstrare a bunurilor materiale nu se justifică din punct de vedere economic ori starea tehnică nu permite valorificarea lor în starea în care se află, bunurile materiale vor fi scoase din funcțiune sau vor fi declasate, după caz, și apoi casate cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

(2) Rezultatele obținute în urma casării se valorifică, prin selecție de oferte, prin agenții economici specializați în colectarea și reciclarea deșeurilor.

Art. 4. — Valorificarea bunurilor materiale în starea fizică în care se află sau sub forma rezultatelor obținute din casarea acestora, precum și procedurile de valorificare se aprobă de ordonatorul principal de credite, la propunerea structurilor stabilite prin norme metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

Art. 5. — În sensul prezentului regulament, prin *bunuri materiale* se înțelege produsele, echipamentele și orice alte obiecte de orice fel și cu orice descriere, cu excepția clădirilor și terenurilor.

Art. 6. — Pentru bunurile materiale scoase din funcțiune sau declasate, aprobate pentru valorificare, se interzice efectuarea oricărui lucrări care determină consumuri de materiale, de energie sau de manoperă ori care urmăresc schimbarea stării tehnice avute la data scoaterii din funcțiune, cu excepția celor destinate casării ori dezafectării de tehnica specific militară.

CAPITOLUL II

Evaluarea bunurilor materiale

Art. 7. — Evaluarea bunurilor materiale care urmează a se valorifica în starea fizică în care se află se face de către o comisie de evaluare numită prin ordin al ordonatorului principal de credite, compusă din cel puțin 3 membri, din care, în mod obligatoriu, fac parte reprezentanți ai structurilor financiar-contabilă, de logistică și specialiști în domeniul de utilizare a bunurilor materiale care se valorifică.

Art. 8. — (1) Comisia de evaluare stabilește prețul minim de începere a procedurii și întocmește un raport de evaluare care va fi supus aprobării ordonatorului principal de credite, în conformitate cu prevederile normelor metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

(2) Prin raportul de evaluare, comisia va supune totodată spre aprobare ordonatorului principal de credite salturile de supralicitare și eventualele prețuri diminuate, corespunzătoare situațiilor prevăzute la art. 24 alin. (2) și, respectiv, la art. 28 lit. b) și c).

Art. 9. — La evaluarea bunurilor materiale se vor avea în vedere procedura și criteriile stabilite prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe, precum și prețul pieței la bunuri materiale de același fel.

Art. 10. — Bunurile materiale care se valorifică prin transmitere fără plată la alte instituții publice se evaluează la valoarea cu care sunt înregistrate în evidența contabilă.

CAPITOLUL III

Valorificarea bunurilor materiale

SECȚIUNEA 1

Organizarea și desfășurarea procedurii de valorificare prin licitație publică cu strigare

Art. 11. — (1) Licitațiile publice cu strigare se organizează de către structura stabilită prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

(2) Valorificarea bunurilor materiale aflate în administrarea Serviciului de Informații Externe se realizează, de regulă, prin aplicarea procedurii de licitație.

Art. 12. — (1) Șeful structurii organizatoare numește, cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii licitației, comisia de licitație formată din minimum 3 membri cu experiență profesională și probitate morală, în următoarea componență:

- a) președintele comisiei de licitație;
- b) membri: (i) specialiști în domeniile logistic, financiar și juridic;
- (ii) specialiști în domeniul de utilizare a bunurilor materiale care se valorifică;

c) secretarul comisiei de licitație.

(2) Nu pot face parte din comisia de licitație persoanele din componența comisiei de evaluare a bunurilor materiale care fac obiectul procedurii respective.

Art. 13. — În vederea asigurării transparenței, structura organizatoare va publica un anunț de vânzare cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii licitației.

Art. 14. — Anunțul de vânzare se publică într-un cotidian de circulație la nivel național și va conține cel puțin următoarele informații:

- a) denumirea și adresa structurii organizatoare a licitației;
- b) obiectul licitației;
- c) locul și data până la care se poate obține documentația licitației, precum și prețul acesteia;
- d) locul, data și ora ținerii licitației, precum și datele de desfășurare a următoarelor licitații în caz de neajudecare;
- e) numărul de telefon și/sau fax la care pot fi obținute informații suplimentare.

Art. 15. — (1) Organizatorul licitației întocmește și pune la dispoziție persoanelor juridice și fizice interesate, contra cost, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data desfășurării licitației, documentația licitației, care cuprinde:

- a) caietul de sarcini;
 - b) fișele tehnice ale bunurilor materiale scoase la licitație, în care se vor face și precizări referitoare la starea tehnică de funcționare a acestora;
 - c) proiectul contractului de vânzare-cumpărare și modelul declarației de acceptare a acestuia;
 - d) liste, cataloage și altele asemenea, dacă este cazul.
- (2) Caietul de sarcini cuprinde:

- a) obiectul licitației;
- b) cantitatea oferită;
- c) locul unde pot fi vizionate bunurile materiale;
- d) condițiile de admitere la licitație, precum și clauzele privind pierderea garanției de participare;
- e) valoarea taxei de participare și modalitățile de achitare;
- f) cota garanției de participare la licitație și modul de constituire;
- g) prețul de începere a licitației și valoarea saltului de supralicitare;
- h) termenul limită de prezentare a documentelor de către participanții la licitație;
- i) data, locul și ora de desfășurare a licitației;
- j) modul de desfășurare a licitației;
- k) modalitățile de plată;
- l) adresa, numărul de telefon și numărul de fax ale departamentului care se va ocupa de soluționarea contestațiilor;

m) alte condiții și precizări pe care comisia de licitație consideră că este necesar să le introducă.

(3) Caietul de sarcini se aprobă de ordonatorul principal de credite.

(4) Costul documentelor prevăzute la alin. (1), numite „documentația licitației”, reprezintă contravaloarea redactării și multiplicării acestora.

Art. 16. — (1) Orice persoană fizică sau juridică, denumită în continuare *licitator*, care a obținut un exemplar al documentației licitației elaborate de organizatorul licitației, are dreptul de a solicita, în scris, clarificări.

(2) Organizatorul licitației are obligația de a răspunde, în scris, înainte de termenul de depunere a documentelor, la orice solicitare de clarificări formulată de licitatori.

(3) Organizatorul licitației are obligația de a comunica aceste clarificări către toți participanții la procedură.

Art. 17. — Modificarea documentelor licitației, efectuată de organizator din proprie inițiativă sau la solicitarea justificată a licitatorilor, se notifică în scris tuturor licitatorilor, cu cel puțin 5 zile înainte de termenul limită de depunere a documentelor de participare la licitație.

Art. 18. — (1) Taxa de participare la licitație este stabilită de comisia de licitație, în funcție de cheltuielile ocazionate de organizarea și desfășurarea licitației.

(2) Taxa de participare la licitație achitată nu se restituie.

Art. 19. — (1) Garanția de participare la licitație, stabilită de organizatorul licitației, reprezintă 5—10% din prețul de pornire și se depune în contul organizatorului licitației sau la casieria acestuia, în forma și până la data stabilită prin caietul de sarcini.

(2) Licitatorii pierd garanția de participare dacă pe timpul desfășurării licitației nu oferă cel puțin prețul de pornire.

(3) Garanția de participare se restituie, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data desfășurării licitației, licitatorilor cărora, deși au oferit cel puțin prețul de pornire, nu li s-au adjudecat bunurile materiale sau celor care nu s-au prezentat la licitație.

Art. 20. — (1) La licitațiile publice cu strigare poate participa orice persoană juridică sau fizică care a cumpărat caietul de sarcini și care prezintă următoarele documente:

a) chitanța de achitare a taxei de participare la licitație, eliberată de casieria organizatorului licitației;

b) dovada depunerii garanției de participare;

c) declarația de acceptare a modelului contractului de vânzare-cumpărare;

d) copie de pe codul unic de înregistrare la registrul comerțului sau de pe certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, după caz, și de pe codul de identificare fiscală, pentru persoanele juridice, iar pentru persoanele fizice, copie de pe actul de identitate.

(2) Documentele de participare la licitație se primesc de organizator până la data stabilită în caietul de sarcini.

(3) Licitatorii pot participa la licitație și prin reprezentanți desemnați de aceștia, prin procură autenticată de un notar public.

Art. 21. — (1) Solicitanților care prezintă chitanțele de plată a taxelor de participare la licitație li se permite să examineze bunurile materiale, fără punerea în funcțiune și fără efectuarea de probe.

(2) Cu ocazia examinării bunurilor materiale, potrivit alin. (1), nu se admit consumuri de energie, de carburanți și lubrifianti sau de piese de schimb și alte materiale.

Art. 22. — (1) La licitație nu pot participa, în calitate de licitator, persoanele din componența comisiei de evaluare, a comisiei de licitație și nici soțul sau rudele ori afiniile acestora până la gradul IV inclusiv.

(2) Înainte de începerea licitației, persoanele care alcătuiesc comisia de licitație semnează o declarație pe propria răspundere, prin care se angajează să respecte prevederile alin. (1).

Art. 23. — (1) Comisia de licitație analizează documentele prezentate și întocmește lista cu licitatorii acceptați, cu două zile înainte de data desfășurării licitației excluzându-i de la participare pe cei care nu au prezentat, în totalitate și până la termenul stabilit, documentele de participare prevăzute în caietul de sarcini.

(2) Comisia de licitație are obligația de a încheia un proces-verbal în care se va consemna rezultatul activităților prevăzute la alin. (1).

Art. 24. — (1) Desfășurarea procedurii de licitație se realizează în prezența tuturor membrilor comisiei, ședințele fiind conduse de președintele comisiei de licitație.

(2) În ziua și la ora stabilite pentru începerea licitației, în cazul în care sunt cel puțin 2 licitatori, președintele comisiei de licitație verifică dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru desfășurarea licitației, inclusiv cele de publicitate, face prezența licitatorilor prin completarea unui tabel cu datele de identificare a acestora, citește lista celor excluși și motivele excluderii, după care anunță obiectul licitației și prețul inițial de vânzare de la care se pornește strigarea, cu precizarea salturilor de supralicitare stabilite de comisia de licitație.

(3) Licitatorii prezintă oferta de preț prin strigare; oferta de preț trebuie să respecte condițiile de salt precizate la deschiderea licitației; președintele comisiei de licitație anunță cu glas tare și clar suma oferită de licitator.

(4) Dacă la a treia strigare a ultimei oferte nu se oferă o sumă mai mare, președintele comisiei de licitație anunță adjudecarea bunului licitat în favoarea licitatorului care a oferit ultima sumă.

(5) După anunțarea verbală a câștigătorului, președintele comisiei de licitație declară închisă licitația, iar secretarul comisiei întocmește un proces-verbal care se semnează de membrii comisiei de licitație și de licitatori.

(6) Dosarul licitației, care conține procesele-verbale și toate documentele privind organizarea și desfășurarea procedurii de valorificare, se arhivează la sediul organizatorului licitației, constituind baza legală a încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 25. — (1) Orice persoană fizică sau juridică care suferă, riscă să suferă sau a suferit un prejudiciu, ca o consecință directă a unui act nelegal ori a unei decizii nelegale a organizatorului licitației, are dreptul de a formula o contestație pe care o depune la sediul organizatorului licitației, în termen de două zile lucrătoare de la încheierea procedurii.

(2) Organizatorul este obligat să soluționeze contestațiile în termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea acestora și să comunice hotărârea în scris; în acest sens se numește o comisie formată din 3—5 persoane, altele decât cele care fac parte din comisia de licitație.

Art. 26. — (1) Câștigătorul licitației are obligația să semneze contractul de vânzare-cumpărare și să achite integral prețul bunului adjudecat, în termen de 10 zile lucrătoare de la data licitației.

(2) Dacă s-a formulat o contestație la licitație, contractul de vânzare-cumpărare se semnează în termen de 5 zile lucrătoare de la soluționarea acesteia, în condițiile stabilite prin hotărârea comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 27. — (1) Câștigătorul licitației, care nu se prezintă sau refuză să semneze contractul de vânzare-cumpărare în condițiile stabilite la art. 26, pierde garanția de participare la licitație.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), organizatorul licitației negociază vânzarea bunurilor materiale cu ceilalți licitatori, în ordinea descrescătoare a prețului licitat de aceștia, pentru fiecare dintre bunurile materiale în cauză și încheie contractul de vânzare-cumpărare cu cel care a oferit prețul cel mai mare.

(3) Prețul negociat nu poate fi mai mic decât prețul oferit cu ocazia licitației.

Art. 28. — În cazul în care la licitație nu s-au prezentat minimum 2 licitatori, se procedează după cum urmează:

a) dacă s-a prezentat un singur licitator, a cărui ofertă este corespunzătoare, comisia adjudecă bunurile materiale în favoarea acestuia, la prețul inițial; se întocmește un proces-verbal de adjudecare semnat de ambele părți, care va constitui temeiul legal al încheierii contractului de vânzare-cumpărare;

b) dacă nu s-a prezentat nici un licitator, licitația se repetă după trecerea a cel puțin 15 zile de la data organizării precedentei licitații, iar prețul inițial se diminuează cu până la 20%; dacă la licitația repetată s-a prezentat un singur licitator, a cărui ofertă este corespunzătoare, se procedează conform prevederilor lit. a), prețul de adjudecare fiind prețul inițial diminuat cu până la 20%;

c) dacă la a doua licitație nu s-a prezentat nici un licitator, licitația se repetă după cel puțin 5 zile, iar prețul inițial se diminuează cu până la 40%; dacă s-a prezentat un singur licitator, a cărui ofertă este corespunzătoare, se procedează în conformitate cu prevederile lit. a), prețul de adjudecare fiind prețul inițial diminuat cu până la 40%;

d) dacă la licitația repetată după 5 zile nu s-a prezentat cel puțin un licitator, comisia de licitație informează în scris ordonatorul principal de credite, care dispune măsuri în vederea valorificării bunurilor materiale.

Art. 29. — (1) Organizatorul licitației poate să anuleze licitația până la închiderea acesteia, în una dintre următoarele situații:

a) nu au fost întrunite condițiile de calificare de nici unul dintre licitatori;

b) nici un licitator nu a oferit prețul de pornire.

(2) Decizia de anulare a licitației obligă organizatorul să restituie garanțiile de participare, cu excepția situației prevăzute la alin. (1) lit. b).

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și desfășurarea procedurilor de valorificare prin selecție de oferte și prin negociere directă

Art. 30. — (1) Procedura selecției de oferte de preț constă în solicitarea, prin transmiterea unor invitații de participare și fără obligația publicării unui anunț, a unor oferte de preț de la cel puțin 2 potențiali cumpărători, denumiți în continuare *oferanți*.

(2) Șeful structurii organizatoare numește, cu cel puțin 10 zile înainte de data desfășurării selecției de oferte, comisia de selecție formată din minimum 3 persoane cu experiență profesională și probitate morală, în următoarea componență:

a) președintele comisiei de licitație;

b) membri: (i) specialiști în domeniile logistic, financiar și juridic;

(ii) specialiști în domeniul de utilizare a bunurilor materiale care se valorifică;

c) secretarul comisiei de selecție.

(3) Nu pot face parte din comisia de selecție persoanele din componența comisiei de evaluare a bunurilor materiale care fac obiectul procedurii respective.

Art. 31. — (1) Invitațiile de participare la această procedură trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) denumirea și adresa structurii organizatoare a licitației;

b) obiectul selecției de oferte;

c) cantitatea oferită;

d) informații privind starea bunurilor materiale ce fac obiectul selecției de oferte;

e) prețul minim de începere a procedurii;

f) modalitatea de depunere sau de transmitere a ofertei;

g) locul și termenul limită de depunere sau de transmitere a ofertei;

h) data și locul deschiderii ofertelor;

i) modalitățile de plată;

j) adresa, numărul de telefon și numărul de fax ale departamentului care se va ocupa de soluționarea contestațiilor;

k) alte condiții și precizări pe care comisia de selecție consideră că este necesar să le introducă.

(2) Structura organizatoare poate stabili drept condiție de admitere la selecția de oferte depunerea unei garanții de participare în cuantum de 5—10% din prețurile minime de începere a procedurii stabilite în urma evaluării bunurilor. În acest caz, cota garanției de participare, modul de constituire și clauzele privind pierderea acesteia vor fi precizate în invitațiile de participare.

(3) Fiecare ofertant are voie să prezinte o singură ofertă de preț, pe care nu o poate schimba.

(4) Ofertele de preț semnate de ofertant se depun sau se transmit la sediul organizatorului selecției de oferte.

Art. 32. — (1) Ofertele se deschid la data și în locul indicate în invitația de participare.

(2) După verificarea modului de respectare a regulilor formale de depunere și prezentare a ofertelor și a documentelor care le însoțesc, președintele comisiei de selecție va proceda la deschiderea plicurilor, având obligația de a anunța următoarele:

a) denumirea (numele) ofertanților;

b) retragerile de oferte;

c) existența documentelor solicitate;

d) prețul oferit;

e) orice alte detalii și precizări pe care comisia de selecție le consideră necesare.

Art. 33. — (1) Comisia de selecție are obligația de a analiza ofertele depuse, de a le evalua pe cele corespunzătoare și de a stabili oferta câștigătoare.

(2) Evaluarea ofertelor se face pe baza criteriului „prețul cel mai mare” și se realizează prin compararea prețurilor ofertelor; clasamentul se întocmește în ordinea descrescătoare a prețurilor, stabilindu-se astfel oferta câștigătoare.

(3) Rezultatele analizei și evaluării se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 34. — Contractul de vânzare-cumpărare se încheie cu ofertantul care a oferit prețul cel mai mare.

Art. 35. — (1) Eventualele contestații formulate de ofertanți se depun la sediul organizatorului procedurii, în termen de două zile lucrătoare de la data comunicării rezultatelor selecției de oferte.

(2) Contestațiile depuse se soluționează, iar contractele, în astfel de situații, se încheie prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 25 alin. (2) și, respectiv, ale art. 26 alin. (2).

Art. 36. — (1) Câștigătorul selecției de oferte este obligat să semneze contractul de vânzare-cumpărare și să achite integral prețul bunului adjudecat, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării rezultatelor selecției de oferte.

(2) Câștigătorul selecției de oferte, care nu se prezintă sau refuză să semneze contractul de vânzare-cumpărare în condițiile stabilite la alin. (1), pierde garanția de participare la licitație, în cazul în care a fost solicitată.

(3) În situația în care câștigătorul selecției de oferte nu se prezintă sau refuză să semneze contractul de vânzare-cumpărare în condițiile stabilite la alin. (1), structura organizatoare a selecției de oferte negociază vânzarea bunurilor materiale cu ceilalți ofertanți, în ordinea descrescătoare a prețurilor oferite de aceștia pentru fiecare dintre bunurile materiale în cauză și încheie contractul de vânzare-cumpărare cu cel care a oferit prețul cel mai mare.

(4) Prețul negociat nu poate fi mai mic decât prețul oferit cu ocazia selecției de oferte.

Art. 37. — (1) Structura organizatoare nu are obligația de a repeta procedura de valorificare prin selecție de oferte în cazul în care primește o singură ofertă. În acest caz, bunurile materiale se pot adjudeca în favoarea singurului ofertant, prețurile de vânzare urmând a fi stabilite prin negociere directă.

(2) În cazul aplicării procedurii selecției de oferte, când mai mulți ofertanți oferă același preț, egal sau mai mare decât cel de evaluare a bunului, se aplică procedura de valorificare prin negociere directă. În acest caz, comisia de selecție organizează ședința de negociere în cel mult 10 zile de la organizarea selecției.

(3) Negocierea directă se desfășoară după cum urmează:

a) consultarea ofertantului, negocierea prețului și stabilirea prevederilor finale privind conținutul clauzelor contractuale, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal care se semnează de către ambele părți;

b) încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Art. 38. — De asemenea, procedura de valorificare prin negociere directă se poate organiza, cu aprobarea ordonatorului principal de credite și în următoarele cazuri:

a) valorificarea bunurilor materiale presupune luarea unor măsuri speciale de securitate;

b) organizarea unei alte proceduri de valorificare nu se justifică din punct de vedere economic.

Art. 39. — Selecția de oferte poate fi aprobată înainte de desfășurarea altei proceduri, la propunerea motivată a structurii organizatoare, conform normelor metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și desfășurarea procedurii de valorificare directă fără organizare de licitație

Art. 40. — (1) Valorificarea directă fără organizare de licitație constă în schimbarea bunului material cu altul nou având aceeași destinație și caracteristici tehnico-funcționale cel puțin egale cu ale bunului schimbat, acceptată de producător sau de alt ofertant.

(2) Eventualele diferențe de preț, solicitate de producătorul bunului nou sau de alt ofertant, se aprobă de ordonatorul principal de credite, pe baza propunerilor formulate de structura organizatoare, vizate pentru control financiar preventiv propriu.

Art. 41. — Valorificarea directă fără organizare de licitație poate fi aprobată înainte de desfășurarea altei proceduri, la propunerea motivată a structurii organizatoare, conform normelor metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

SECȚIUNEA a 4-a

Organizarea și desfășurarea procedurii de valorificare prin transmitere fără plată la alte instituții publice

Art. 42. — (1) Bunurile materiale care se apreciază că prezintă interes pentru alte instituții publice pot fi propuse pentru valorificare prin transmitere fără plată.

(2) Listele cu bunurile materiale prevăzute la alin. (1) se transmit instituțiilor publice potențial interesate, cărora li se comunică și termenul până la care pot formula răspunsul.

(3) În cazul în care răspunsul instituțiilor publice nu este transmis în termenul stabilit, structura organizatoare formulează propuneri de valorificare prin celelalte proceduri prevăzute de prezenta hotărâre, cu respectarea regulilor

stabilite prin norme metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

Art. 43. — Transmiterea fără plată la altă instituție publică se face prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe și prin proces-verbal de predare-preluare, aprobat de ordonatorii principali de credite ai instituțiilor publice care predau și, respectiv, care preiau.

Art. 44. — (1) La cererea expresă a unor instituții publice și cu aprobarea ordonatorului principal de credite, bunurile materiale pot fi transmise fără plată, înainte de organizarea oricărei alte proceduri de valorificare.

(2) Bunurile materiale culturale clasate sau susceptibile de a fi clasate, care sunt scoase din funcțiune, pot fi valorificate numai prin transmitere fără plată Ministerului Culturii și Cultelor.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 45. — (1) Bunurile materiale de natura celor care pot fi utilizate în mod curent de alte persoane juridice sau fizice, care nu au putut fi valorificate în starea fizică în care se află prin organizarea uneia dintre procedurile prevăzute la art. 1 alin. (1), se casează cu aprobarea ordonatorului principal de credite.

(2) Rezultatele obținute în urma casării se valorifică, prin selecție de oferte, la agenți economici specializați în colectarea și reciclarea deșeurilor.

Art. 46. — (1) Bunurile materiale de natura armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale care nu au putut fi valorificate în starea fizică în care se află, prin procedurile prevăzute la art. 1 alin. (2), se casează cu aprobarea ordonatorului principal de credite, conform normelor metodologice aprobate prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe.

(2) Rezultatele obținute în urma casării armamentului, tehnicii de luptă, mijloacelor și instalațiilor speciale, precum și rezultatele casării mijloacelor prevăzute la art. 1 alin. (4) se valorifică prin agenți economici specializați, pe bază de selecție de oferte sau negociere directă, cu condiția ca structura organizatoare să asigure luarea tuturor măsurilor astfel încât, prin operațiile efectuate, deșeurile să nu poată fi utilizate în scopul reconstituirii bunurilor materiale din care provin.

Art. 47. — Veniturile realizate din valorificarea bunurilor materiale se înregistrează ca venituri bugetare și se virează la bugetul de stat.

Art. 48. — Organizarea și exercitarea controlului financiar preventiv propriu, precum și înregistrările contabile ale modificărilor patrimoniale determinate de procesul valorificării bunurilor materiale se efectuează potrivit legii.

Art. 49. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament se emit și se aprobă, prin ordin al directorului Serviciului de Informații Externe, norme metodologice care prevăd atribuțiile și limitele de competență ale structurilor interne, modalitatea de calcul al prețului de pornire pe categorii de bunuri, precum și alte detalii tehnice privind organizarea și desfășurarea procedurilor de valorificare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 016149